

Persepsi Ibu Bapa Terhadap Impak Penggunaan Hukuman Fizikal dalam Prasekolah

(Parents' Perception on The Impact Of Physical Punishment in Preschool)

Tio Beng Shee^{1*} , Syawal Amran²

¹Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia (UKM), 43600 Bangi, Selangor, Malaysia.

Email: P111365@siswa.ukm.edu.my

²Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia (UKM), 43600 Bangi, Selangor, Malaysia.

Email: syawal@ukm.edu.my

CORRESPONDING

AUTHOR (*):

Tio Beng Shee

(P111365@siswa.ukm.edu.my)

KATA KUNCI:

Prasekolah

Persepsi ibu bapa

Hukuman fizikal

Impak penggunaan hukuman fizikal

KEYWORDS:

Preschool

Parents' perceptions

Physical punishment

Impacts of physical punishment

CITATION:

Tio, B. S. & Syawal Amran. (2023). Persepsi

Ibu Bapa Terhadap Impak Penggunaan

Hukuman Fizikal dalam Prasekolah.

Malaysian Journal of Social Sciences and

Humanities (MJSSH), 8(7), e002405.

<https://doi.org/10.47405/mjssh.v8i7.2405>

ABSTRAK

Hukuman fizikal merupakan kaedah yang lama digunakan oleh guru di sekolah bagi meningkatkan kualiti pelajaran dan memodifikasi tingkah laku kanak-kanak. Walaupun kebanyakan negara di seluruh dunia telah melarang penggunaan hukuman fizikal dalam bilik darjah, kebanyakan pendidik masih menggunakan hukuman fizikal yang pelbagai tahap dalam bilik darjah bagi mengurangkan tingkah laku negatif murid dalam proses pengajaran dan pembelajaran. Kajian kes ini bertujuan untuk mengenal pasti persepsi ibu bapa terhadap kesan penggunaan hukuman fizikal dalam bilik darjah prasekolah. Kajian kes ini dijalankan melalui kaedah temu bual separa berstruktur terhadap 9 orang ibu bapa yang terdiri daripada pelbagai latar belakang. Berdasarkan hasil dapatan, terdapat impak yang positif dan negatif penggunaan hukuman fizikal dalam prasekolah. Kajian menjelaskan impak positif seperti memodifikasi tingkah laku negatif kanak-kanak, mengawal tingkah laku murid yang agresif dan menjadikan murid lebih menghormati kepada orang dewasa, manakala terdapat impak negatif seperti menjejaskan keyakinan diri murid, menjejaskan hubungan antara murid dengan guru, murid dengan rakan sebaya, motivasi untuk hadir ke sekolah terjejas dan menanam sifat keganasan. Diharapkan kajian ini dapat memberi pendedahan kepada guru prasekolah bagi mempertimbangkan penggunaan hukuman fizikal dalam bilik darjah.

ABSTRACT

Physical punishment is a method that has long been used by teachers in schools to improve the quality of lessons and modify the behaviour of children. Although most countries around the world have banned the use of physical punishment in the classroom, most educators still use various levels of corporal punishment to pupils' reduce negative behavior during the learning and teaching process.

This case study aims to identify parents' perceptions on the effects of the use of physical punishment in preschool. This case study was conducted through semi-structured interviews with 9 parents from various backgrounds. Based on the findings, there are positive and negative impacts of the use of physical punishment in preschool. This study explains positive impacts such as modifying children's negative behavior, controlling pupils' aggressive behavior and making children more respectful to adults, while there are negative impacts such as affecting pupils' self-confidence, affecting the relationship between students and teachers, relationship between pupils and their friends, affect pupils' motivation to attend school and cultivate the nature of violence. It is hoped that this study can give exposure to preschool teachers to consider the use of physical punishment in the classroom.

Sumbangan/Keaslian: Kajian ini berjaya membekalkan maklumat berkaitan persepsi ibu bapa terhadap impak penggunaan hukuman fizikal dalam prasekolah. Perkara ini dapat meningkatkan kesedaran pendidik terhadap kesesuaian penggunaan hukuman fizikal dalam prasekolah serta memberi sumbangan kepada penggubal polisi bagi menggubal polisi yang lebih terperinci dalam menjaga kebajikan kanak-kanak.

1. Pengenalan

Hukuman fizikal merupakan kaedah yang lama digunakan oleh guru di sekolah bagi meningkatkan kualiti pelajaran dan membentuk sahsiah murid. Berdasarkan pandangan [Reece dan Ann \(2014\)](#), hukuman fizikal di sekolah boleh didefinisikan sebagai suatu kaedah yang menggunakan daya fizikal untuk menyebabkan kesakitan pada seseorang individu bagi membetulkan tingkah laku seseorang individu atau memberi hukuman kepada kanak-kanak. [U.N. Committee \(1989\)](#) merumuskan bahawa hukuman fizikal merupakan cara yang sengaja digunakan bagi menyakitkan atau menyebabkan seseorang individu berasa kurang selesa bagi tujuan memberi amaran kepada individu tersebut untuk membetulkan tingkah laku mereka. Menurut [Northington \(2007\)](#), hukuman fizikal yang biasa digunakan oleh guru terhadap kanak-kanak dalam bilik darjah merangkumi kaedah merotan, berdiri lama, berlari di atas padang, memukul diri atau saling memukul, menampar, menarik rambut dan telinga, belasah dengan alat seperti tali pinggang, junjung barang yang berat, mencubit dan lain-lain lagi.

Tujuan utama penggunaan hukuman fizikal terhadap kanak-kanak adalah untuk membentuk disiplin murid bagi menghasilkan persekitaran pembelajaran yang lebih harmoni. Menurut [Cuartas, Gershoff, Bailey dan McCoy \(2022\)](#), hukuman fizikal merupakan cara yang terakhir bagi menyelesaikan masalah disiplin murid dan membetulkan tingkah laku kanak-kanak kerana cara yang lain seperti memberi nasihat, teguran dan bimbingan untuk mendisiplinkan murid merupakan kaedah yang lebih baik berbanding dengan kaedah hukuman fizikal.

Namun begitu, terdapat sebahagian guru masih menggunakan hukuman fizikal dalam bilik darjah, termasuk prasekolah untuk mendenda kanak-kanak atas pelbagai sebab yang tidak munasabah. Hal ini telah menimbulkan pelbagai isu dan masalah yang mungkin memberi kesan dan impak terhadap kanak-kanak dalam proses perkembangan mereka.

Oleh itu, satu kajian dijalankan bagi meneroka persepsi ibu bapa terhadap penggunaan hukuman fizikal terutamanya dalam prasekolah.

2. Sorotan Literatur

2.1. Trend Penggunaan Hukuman Fizikal dalam Bilik Darjah

Menurut [Ogando dan Pells \(2015\)](#), kebanyakan negara di seluruh dunia telah melarang penggunaan hukuman fizikal terhadap murid sejak kebelakangan ini. Hal ini demikian kerana penggunaan hukuman fizikal boleh menyebabkan kes penderaan serta mengganggu perkembangan emosi dan psikologi kanak-kanak. Hal ini disokong oleh kajian [Zoysa, Newcombe dan Rajapaksa \(2008\)](#) serta [Aizathul, Hafis dan Khairul \(2018\)](#) yang menyatakan bahawa hukuman terhadap kanak-kanak boleh menyebabkan kanak-kanak menunjukkan tingkah laku agresif, mempunyai sikap antisosial, masalah mental serta kecederaan fizikal. Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) juga melarang penggunaan hukuman fizikal dalam bilik darjah. Hukuman fizikal yang biasa digunakan oleh guru terhadap kanak-kanak dalam bilik darjah merangkumi merotan, berdiri lama di tengah panas, berlari atas padang, berdiri lama, memukul diri atau saling memukul, menampal, menarik rambut dan telinga, belasah dengan alat seperti tali pinggang, junjung barang yang berat serta mencubit ([Kementerian Pendidikan Malaysia, 2021](#)). Hal ini mungkin menjejaskan perkembangan psikologi kanak-kanak, misalnya menyebabkan kanak-kanak kurang berkeyakinan diri dan menunjukkan sikap agresif. Kesan negatif tersebut berkemungkinan memberi impak sehingga mereka besar ([Chan, Lim, Cheung, Choo & Fu, 2020](#)). Namun begitu, orang dewasa masih kerap menggunakan hukuman fizikal kerana mereka menganggap cara ini merupakan langkah yang paling pantas dan berkesan bagi mengawal tingkah laku kanak-kanak yang negatif.

Menurut [Susan \(2010\)](#) dan [EPOCH-USA \(2000\)](#), kebanyakan negara dari seluruh dunia, termasuk negara Austria, Croatia, Cyprus, Denmark, Sweden, Norway dan lain-lain lagi telah memperkenalkan undang-undang atau akta yang tertentu untuk melarang ibu bapa dan guru untuk menggunakan hukuman fizikal terhadap kanak-kanak. Namun, berdasarkan kajian [Straus dan Steward \(1999\)](#), 94% ibu bapa dan guru di negara Amerika Syarikat masih menggunakan hukuman fizikal, misalnya merotan dan memukul terhadap anak mereka yang berumur 3 hingga 4 tahun bagi membetulkan tingkah laku kanak-kanak yang negatif. Pada masa yang sama, [Jorge \(2022\)](#) pula menyatakan bahawa penggunaan hukuman fizikal tidak mempunyai trend keturunan selepas pelbagai undang-undang diperkenalkan, sebaliknya perkara ini menjadi lebih serius dari masa ke masa. Antaranya, trend penggunaan hukuman fizikal dalam keluarga dan bilik darjah menjadi semakin serius selepas pandemik COVID-19. Dalam kajian [Jorge \(2022\)](#), terdapat 3 daripada 4 orang kanak-kanak yang berumur lima tahun ke bawah pernah diberi hukuman fizikal oleh orang di sekeliling mereka. Hukuman fizikal yang digunakan terhadap kanak-kanak tersebut termasuk memukul, menampar dan memukul dengan peralatan dan sebagainya.

Terdapat sebahagian besar kes penderaan kanak-kanak berlaku disebabkan ibu bapa dan guru ingin menggunakan hukuman fizikal kanak-kanak bagi membetulkan tingkah laku kanak-kanak ([Zoysa, Newcombe & Rajapaksa, 2008](#)). Hal ini disokong oleh statistik kes penderaan yang dihasilkan oleh [Norsaleha et al. \(2018\)](#) yang menyatakan bahawa kebanyakan kes penderaan fizikal yang dilaporkan di negara kita telah melibatkan hukuman fizikal yang digunakan daripada guru dan ibu bapa terhadap kanak-kanak.

2.2. Pengaruh Penggunaan Hukuman Fizikal Terhadap Kanak-Kanak

Menurut kajian [Shahbaz dan Shaban \(2007\)](#), hukuman fizikal seperti merotan dan memukul tidak akan memberi impak positif yang signifikan terhadap perkembangan murid, dan sebaliknya memberi impak yang negatif terhadap psikologi dan perkembangan murid. Hal ini juga disokong oleh [Godlove \(2012\)](#) yang menyatakan bahawa hukuman fizikal boleh memberi impak negatif yang lebih besar terhadap kanak-kanak berbanding dengan impak positif. Dalam pandangan [Straus \(1991\)](#), murid yang kerap diberi hukuman fizikal seperti memukul, merotan dan menampar lebih kerap menunjukkan tingkah laku antisosial, misalnya bersikap agresif, bersikap ganas, suka membuli orang lain di luar dan di kawasan serta menunjukkan sifat kenakalan remaja berbanding dengan murid yang kurang diberi hukuman fizikal. Hal ini disokong oleh kajian [Aizathul, Hafiz dan Khairol \(2018\)](#) yang menyatakan bahawa hukuman fizikal telah menyebabkan kanak-kanak berasa takut, kemurungan dan tidak suka bergaul dengan orang di sekeliling mereka kerana mereka risau diberi hukuman fizikal. [Aizathul, Hafiz dan Khairol \(2018\)](#) juga menyatakan bahawa hukuman fizikal juga boleh menyebabkan kanak-kanak kerap menunjukkan tingkah laku agresif bagi mendapat perhatian daripada orang di sekeliling mereka. Menurut kajian [Nisar, Obaid dan Nisar \(2019\)](#) juga telah menunjukkan bahawa lebih daripada separuh, iaitu 32 daripada 60 responden yang terdiri daripada golongan pelajar sekolah telah menunjukkan simptom kemurungan selepas diberi hukuman fizikal. Pada masa yang sama, 28 daripada 60 orang responden pula menyatakan bahawa penggunaan hukuman fizikal telah menyebabkan hubungan antara guru dengan pelajar terjejas. Hal ini telah menunjukkan bahawa murid-murid telah menunjukkan tingkah laku antisosial selepas menerima hukuman fizikal daripada guru.

Kajian [Anne \(2006\)](#) juga menyatakan bahawa penggunaan hukuman fizikal boleh menyebabkan seseorang individu melakukan tingkah laku kurang bermoral, mempunyai sikap anti sosial, hubungan antara individu yang memberi hukuman dengan diberi hukuman terjejas, kurang berkeyakinan diri, sentiasa berasa ketakutan dan mempunyai masalah mental. Dalam bilik darjah pula, hubungan antara guru dengan kanak-kanak juga terjejas disebabkan penggunaan hukuman fizikal dalam bilik darjah.

Berdasarkan pandangan [Elizabeth \(2002\)](#) serta [Sofia, Rolf dan Birgitta \(2010\)](#), hukuman fizikal pada awal usia kanak-kanak boleh menyebabkan kesan negatif yang lebih serius terhadap kanak-kanak berbanding dengan impak positif. Berdasarkan Teori Perkembangan Psikososial Erik Erikson, kanak-kanak pada awal usia, iaitu pada peringkat umur 0 hingga 6 sedang berkembang pesat dalam perkembangan efikasi, keyakinan dan pembentukan personaliti mereka. Pelbagai kajian dan laporan ([Elizabeth, 2002](#); [Jorge, 2022](#); [U.N. Committee, 1989](#)) memberi pandangan bahawa hukuman fizikal yang diberi kepada kanak-kanak pada awal usia kanak-kanak seperti merotan, menampar dan memukul akan memberi kesan negatif yang besar terhadap perkembangan psikologi kanak-kanak dan menyebabkan kanak-kanak kurang berkeyakinan diri dalam kehidupan mereka.

Namun begitu, terdapat juga kajian yang menunjukkan bahawa hukuman fizikal dapat memberi impak positif terhadap kanak-kanak. [Aizathul, Hafiz dan Khairol \(2018\)](#) telah mengemukakan beberapa impak positif hukuman fizikal terhadap kanak-kanak dalam kajian mereka. Antaranya, kanak-kanak akan menjadi lebih mengikut kepada arahan orang lain. Sikap negatif seperti suka berbohong, mencuri barang dan kedegilan kanak-kanak juga menjadi kurang selepas hukuman fizikal digunakan. Kajian [Ahmad, Said dan](#)

Khan (2013) pula menyatakan bahawa hukuman fizikal dapat membantu untuk menghapuskan sikap murid yang malas dan sikap murid yang tidak mahu belajar. Hal ini disokong juga oleh kajian Nisar, Obaid dan Nisar (2019) yang menyatakan bahawa hukuman fizikal dapat memberi impak yang positif kepada kanak-kanak dari aspek keinginan untuk belajar, menghilangkan tingkah laku dan sikap negatif serta membantu kanak-kanak dalam memahami perkara yang betul dan salah. Jadi, berdasarkan kajian-kajian di atas, boleh dilihat bahawa hukuman fizikal yang digunakan dalam bilik darjah bukan sahaja boleh membawa kesan negatif, tetapi juga dapat memberi impak yang positif terhadap kanak-kanak dari aspek psikologi, tingkah laku serta pembelajaran mereka supaya mereka dapat berkembang dengan lebih sihat dari pelbagai aspek.

Berdasarkan pandangan Dennis dan Bryan (1992), hukuman adalah satu proses atau tatacara untuk melemahkan atau mengurangkan berulangnya tingkah laku yang tidak diingini. Secara ringkasnya, hukuman adalah kesan negatif yang membawa kepada pengurangan dalam kekerapan berlakunya sesuatu tingkah laku. Hal ini bertujuan untuk mengurangkan atau menghentikan sesuatu tingkah laku yang tidak diingini. Dennis dan Bryan (1992) telah berpendapat bahawa hukuman boleh membawa kesan dalam tempoh yang singkat sahaja. Pada pandangan Dennis dan Bryan (1992), hukuman patut dilakukan dengan segera, sebaik sahaja perlakuan tidak diingini dipamerkan, menjelaskan sebab hukuman diberi kepada murid yang didenda, hukuman hendaklah diberi atas dasar untuk memodifikasi dan memperbaiki sesuatu tingkah laku, tetapi bukan sebagai balasan perlakuan serta hukuman yang diberi patut tekal dan adil kepada semua individu yang melakukan tingkah laku negatif tersebut.

Teori Psikososial pula menekankan bahawa pembentukan personaliti seseorang individu adalah dipengaruhi oleh pengaruh sosial dan budaya serta berlaku secara berperingkat dalam sepanjang hayat (Krismawati, 2018). Terdapat lapan peringkat dalam Teori Perkembangan Sosioemosi Erik Erikson di mana terdapat dua peringkat yang perlu diutamakan untuk memastikan kanak-kanak, terutamanya kanak-kanak prasekolah berkembang dengan sihat, iaitu peringkat perkembangan inisiatif lawan serba salah (3 hingga 6 tahun) dan ketekunan lawan rasa rendah diri (6 hingga 12 tahun) (Krismawati, 2018). Pada setiap peringkat teori perkembangan sosioemosi, krisis yang dihadapi oleh seseorang individu dikenali sebagai titik perubahan dalam pembangunan karakter sendiri (Krismawati, 2018). Penyelesaian krisis yang berjaya akan membawa kepada pembangunan keupayaan psikologi seseorang yang menyumbang kepada kesejahteraan psikologi secara keseluruhan.

Kajian yang berkaitan tentang persepsi ibu bapa terhadap penggunaan hukuman fizikal terhadap kanak-kanak, terutamanya kanak-kanak prasekolah kurang dilaksanakan. Kajian-kajian yang lepas lebih mementingkan tentang meneroka kesan negatif hukuman fizikal kepada murid sekolah rendah atau menengah. Oleh itu, kajian yang berkaitan tentang persepsi ibu bapa terhadap penggunaan hukuman fizikal dalam prasekolah merupakan isu yang akan dibincangkan dalam artikel ini.

3. Metod Kajian

3.1. Reka Bentuk Kajian

Pendekatan yang digunakan bagi penyelidikan ini adalah berbentuk kualitatif. Pendekatan kualitatif sesuai digunakan bagi menjalankan kajian ini kerana kajian ini bertujuan untuk meneroka persepsi daripada ibu bapa yang terdiri daripada pelbagai

sosioekonomi serta latar belakang. Kajian ini merupakan sebuah kajian kes yang menggunakan kaedah temu bual separa berstruktur (Bogdan & Biklen, 2003) kerana peserta kajian terdiri daripada pelbagai pengalaman dan latar belakang dan hal ini dapat membantu pengkaji memahami persepsi peserta kajian dengan lebih mendalam dan terperinci. Kajian kes ini juga tidak melibatkan sebarang kos kerana temu bual hanya dijalankan secara atas talian oleh pengkaji terhadap peserta kajian dan tidak perlu membuat sebarang pos soalan temu bual kepada sampel kajian. Di samping ini, data dan pandangan peserta kajian yang dikutip dalam temu bual yang dilaksanakan juga dapat direkodkan sebagai rujukan kepada pengkaji untuk menganalisis dan mengulas semasa menganalisis dapatan temu bual (Kamarul, 2012).

3.2. Kaedah Pengumpulan Data

Kaedah temu bual telah digunakan sebagai kaedah pengumpulan data. Temu bual dilaksanakan terhadap peserta kajian untuk meneroka persepsi peserta kajian terhadap penggunaan hukuman fizikal dalam prasekolah. Kajian ini hanya melibatkan temu bual terhadap beberapa orang ibu bapa, oleh itu, tiada pemilihan tempat bagi kajian ini. Pengkaji menjalankan temu bual terhadap 9 orang ibu bapa daripada pelbagai bidang, latar belakang dan sosioemosi melalui platform atas talian, misalnya *Google Meet* dan *Zoom*. Hal ini dapat memudahkan pengkaji untuk mengutip data yang lebih pelbagai dan lebih menyeluruh (Bahagian Pendidikan Guru, 2009). Pada masa yang sama, hal ini dapat memudahkan kerja peserta kajian untuk memberi persepsi mereka kerana temu bual yang dijalankan terhadap peserta kajian tidak mengambil masa yang terlalu panjang.

3.3. Persampelan dan Sampel Kajian

Pemilihan sampel adalah untuk membuat penyelidikan terhadap persepsi ibu bapa terhadap impak penggunaan hukuman fizikal kanak-kanak dalam prasekolah. Peserta kajian utama kajian ini merupakan sembilan orang ibu bapa dari seluruh Malaysia. Ciri-ciri peserta kajian yang diperlukan untuk memberi pandangan terhadap isu yang dibincangkan ini, iaitu penggunaan hukuman fizikal yang mempengaruhi psikologi kanak-kanak dalam prasekolah termasuk (a) mempunyai anak yang berumur 4 hingga 6 tahun yang sedang mengikuti program prasekolah di mana-mana pusat prasekolah tanpa kira prasekolah swasta ataupun kerajaan, (b) terdiri daripada pelbagai tahap sosioekonomi, (c) sudi menjadi peserta kajian bagi kajian ini serta (d) ibu bapa yang pernah menggunakan hukuman fizikal di rumah dalam kehidupan seharian. Pemilihan sampel juga adalah berdasarkan beberapa faktor seperti kemudahan bagi pengkaji untuk mendapatkan maklumat dan kesesuaian dari aspek masa dan bahasa.

3.4. Instrumen Kajian

Pengkaji telah merancang beberapa soalan yang dapat memenuhi tujuan dan persoalan kajian untuk ditemu bual kepada beberapa peserta kajian. Inventori temu bual dan soalan-soalan yang dihasilkan adalah direka bentuk berdasarkan kajian-kajian lepas (Alawia, 2012; Arijit & Madhumathi, 2016; Songul, 2009). Temu bual juga dijalankan dalam bentuk separa berstruktur.

Soalan temu bual yang direka bentuk adalah terdiri daripada tiga komponen, iaitu bahagian pandangan ibu bapa terhadap penggunaan hukuman fizikal dalam prasekolah, impak positif ataupun kesan negatif penggunaan hukuman fizikal terhadap psikologi

kanak-kanak. Temu bual dijalankan terhadap 9 orang ibu bapa yang terdiri daripada pelbagai bidang dan latar belakang.

3.5. Prosedur Penganalisisan Data

Dalam kajian ini, analisis dijalankan melibatkan beberapa proses, iaitu proses transkrip data, saringan data, pembinaan tema, pengekodan tema dan paparan hasil data. Semua data yang diperoleh dipecahkan mengikut tema dan subtema yang ditentukan oleh pengkaji (Kamarul, 2012).

4. Hasil Kajian

Dapatan kajian bagi penyelidikan ini adalah melalui temu bual terhadap 9 orang ibu bapa yang mempunyai anak yang sedang belajar dalam prasekolah. Bahagian ini akan membincangkan analisis data dan memaparkan dapatan kajian berdasarkan temu bual yang dijalankan. Sehubungan dengan itu, terdapat dua tema besar yang berkaitan dengan objektif dan soalan kajian yang telah dikemukakan oleh para peserta kajian.

Jadual 1 yang berikut telah menjelaskan tema-tema dan subtema bagi hasil dapatan kajian dan hasil dapatan kajian.

Jadual 1: Pandangan Ibu Bapa terhadap Impak Penggunaan Hukuman Fizikal dalam Prasekolah

Tema	Subkonstruk
Impak Positif Penggunaan Hukuman Fizikal dalam Prasekolah	Membantu kanak-kanak mengingati kesilapan yang dilakukan
	Mengawal tingkah laku agresif kanak-kanak
	Memupuk sifat penghormatan terhadap guru dan orang dewasa
	Hubungan antara kanak-kanak dengan guru terjejas
Impak Negatif Penggunaan Hukuman Fizikal dalam Prasekolah	Motivasi kanak-kanak untuk hadir ke sekolah terjejas
	Hubungan antara kanak-kanak dengan rakan sebaya terpengaruh
	Menanam sifat keganasan
	Keyakinan diri kanak-kanak terjejas

4.1. Impak Positif Penggunaan Hukuman Fizikal Terhadap Kanak-kanak Prasekolah

Peserta kajian telah mengemukakan pandangan mereka terhadap penggunaan hukuman fizikal terhadap kanak-kanak. Mereka menyatakan bahawa hukuman fizikal dapat memberi impak yang positif terhadap kanak-kanak dari pelbagai aspek.

4.1.1. Membantu kanak-kanak mengingati kesilapan yang dilakukan

Peserta-peserta kajian telah mengemukakan bahawa hukuman fizikal yang digunakan terhadap kanak-kanak boleh membantu kanak-kanak untuk mengingati kesilapan mereka supaya mereka tidak mengulangi kesilapan yang sama pada masa yang akan datang. Yang berikut merupakan pandangan daripada peserta kajian.

"Boleh." "...membantu kanak-kanak untuk memahami bahawa apa yang dilakukan olehnya adalah salah..." (R01)

"...untuk memastikan dia boleh mengingat pengajaran ini..." (R05)

Berdasarkan pandangan daripada R01 dan R05, boleh dilihat bahawa R01 berpendapat bahawa hukuman fizikal ini boleh membantu kanak-kanak untuk memahami tentang kesilapan yang dilakukan oleh mereka. Hal ini dapat membantu guru dalam mengurangkan tingkah laku kanak-kanak yang bermasalah. Dalam kajian [Aizathul, Hafis dan Khairul \(2018\)](#) telah menyatakan bahawa hukuman fizikal sebenarnya boleh memberi beberapa impak yang positif, seperti memodifikasi tingkah laku negatif kanak-kanak, kanak-kanak lebih menurut arahan orang dewasa dengan segera, kurang mengulangi kesalahan yang sama dan mengatasi masalah kedegilan anak. Namun, dalam kajian [Nisar, Obaid dan Nisar \(2019\)](#) berpendapat bahawa tidak boleh dinafikan bahawa hukuman fizikal boleh memberi impak yang positif dalam pembentukan tingkah laku positif kanak-kanak. Namun, guru patut memenuhi beberapa syarat sebelum menggunakan hukuman fizikal, termasuklah patut konsisten dalam menggunakan hukuman fizikal, bersikap adil dan tidak pilih kasih supaya hukuman fizikal tersebut lebih bersifat positif dalam dapat mendedahkan konsep yang positif dalam kalangan kanak-kanak bagi mengatasi masalah disiplin mereka.

4.1.2. Mengawal tingkah laku agresif kanak-kanak

Peserta-peserta kajian juga berpendapat bahawa hukuman yang tertentu seperti hukuman berdiri dan meminta kanak-kanak berdiri di satu sudut boleh digunakan bagi mengawal dan menghentikan kanak-kanak yang berada dalam keadaan yang terlalu melampau dan agresif yang sukar dikawal.

"...cara ini merupakan cara untuk mengawal dan menghentikan tingkah laku tersebut..." (R02)

Peserta kajian yang lain seperti R02 pula menyatakan bahawa hukuman fizikal yang sederhana seperti hukuman berdiri, suruh kanak-kanak berdiri dalam satu ruang bertenang itu boleh membantu untuk menghentikan tingkah laku kanak-kanak yang agresif pada masa tersebut. Dalam masa tersebut, kanak-kanak diberi peluang untuk mengawal tingkah laku diri sendiri dan membuat refleksi sendiri. Kanak-kanak akan mengingat kesilapan mereka sekiranya mereka diminta berdiri dalam ruang yang disediakan itu. Berdasarkan artikel dari [American Academy of Pediatrics \(2014\)](#), hukuman berdiri yang sederhana merupakan kaedah yang sangat sesuai digunakan bagi membantu kanak-kanak untuk menarik perhatian mereka daripada melakukan sikap agresif yang sukar dikawal. Namun begitu, hukuman tersebut patut digunakan dengan sederhana dan patut digunakan bersama nasihat. Pada masa yang sama, peraturan patut ditetapkan dan dijelaskan sekali lagi semasa kanak-kanak diminta berdiri dalam ruang tenang itu supaya mereka memahami kesilapan yang dilakukan itu dan menjadikan pengalaman ini sebagai pengajaran.

4.1.3. Menanam sifat penghormatan terhadap guru

Dalam situasi yang tertentu, sesetengah kanak-kanak mungkin tidak lagi memahami peraturan bilik darjah dan selalu melakukan tingkah laku yang melampau, seperti membuli rakan sebaya, mengejek, membaling alat permainan dan berlari sesuka hati

dalam bilik darjah. Hal ini telah menyebabkan kanak-kanak berada dalam keadaan yang agak bahaya dan juga mengganggu kelancaran proses pengajaran dan pembelajaran. Oleh itu, pada pandangan peserta kajian, hukuman fizikal boleh digunakan bagi memastikan disiplin murid dalam bilik darjah dapat dikawal dan kanak-kanak dapat menunjukkan sifat penghormatan serta mematuhi arahan yang diberi oleh guru.

"Sebab saya rasa terdapat sesetengah kanak-kanak, sekiranya kita hanya menggunakan nasihat, mereka memang tidak mendengar." (R08)

Peserta kajian R04 berpendapat bahawa hukuman fizikal yang digunakan boleh membantu guru dalam memastikan kanak-kanak untuk lebih mematuhi kepada arahan dan peraturan yang ditetapkan serta menghormati guru dalam bilik darjah. R07 dan R08 pula menyatakan bahawa sekiranya guru hanya menggunakan kaedah nasihat, lamanya, kanak-kanak akan menganggap bahawa guru tidak akan mengambil tindakan terhadap kesilapan mereka. Hal ini akan memberi impak negatif seperti kanak-kanak mungkin mengulangi kesilapan yang sama ataupun melakukan kesilapan yang lebih serius pada masa akan datang. Namun begitu, dalam pandangan peserta kajian juga menyatakan bahawa hukuman fizikal yang digunakan itu tidak sepatutnya dalam bentuk terlalu serius sehingga mencederakan kanak-kanak. Hukuman fizikal hanya digunakan bagi meningkatkan kesedaran kanak-kanak terhadap peraturan yang ditetapkan dalam bilik darjah serta menjadikan kesilapan tersebut sebagai satu pengajaran supaya mereka tidak mengulangi kesilapan yang sama pada masa yang akan datang.

4.2. Impak Negatif Penggunaan Hukuman Fizikal Terhadap Kanak-kanak Prasekolah

Peserta-peserta kajian juga mengemukakan pandangan mereka terhadap penggunaan hukuman fizikal terhadap kanak-kanak. Mereka menyatakan bahawa hukuman fizikal boleh memberi impak yang negatif terhadap kanak-kanak dari pelbagai aspek, terutamanya dari aspek psikologi. Dalam subtema ini, terdapat beberapa impak negatif penggunaan hukuman fizikal terhadap kanak-kanak prasekolah akan dibincangkan.

4.2.1. Hubungan antara kanak-kanak dengan guru terjejas

Antaranya, impak negatif pertama yang dibincangkan oleh peserta kajian ialah hubungan antara kanak-kanak dengan orang di sekeliling. Penggunaan hukuman fizikal akan memberi kesan negatif terhadap kanak-kanak dari aspek menjejaskan hubungan mereka dengan orang di sekeliling mereka, termasuk orang yang memberi hukuman fizikal terhadap mereka dan juga rakan sebaya.

"Tidak suka pada guru, takut pada guru dan benci pada guru." (R02)

"Dia tidak mahu datang ke sekolah untuk belajar dan juga tidak sudi untuk berjumpa dengan guru itu." (R06)

Berdasarkan pandangan peserta kajian R01, R02 R04 dan R06, berdasarkan pengalaman anak mereka yang diberi hukuman fizikal oleh guru di sekolah, boleh dilihat bahawa hukuman fizikal ini boleh menjejaskan hubungan antara guru yang memberi hukuman dengan kanak-kanak. Antaranya, kanak-kanak akan berasa takut pada guru tertentu yang sentiasa memberi hukuman fizikal terhadap mereka. Hal ini akan menyebabkan kanak-kanak hilang motivasi untuk hadir ke sekolah dan juga tidak mahu berjumpa

dengan guru tersebut. Kanak-kanak akan menjadi kurang berkeyakinan diri dan takut untuk berkomunikasi dengan guru. Hal ini disokong oleh kajian [Nisar, Obaid dan Nisar \(2019\)](#) yang menyatakan bahawa hukuman fizikal yang digunakan dalam bilik darjah telah menyebabkan pelbagai kesan negatif dari aspek psikologi kanak-kanak, termasuk masalah kemurungan, kurang bermotivasi untuk belajar, kurang berkeyakinan diri dan hubungan antara guru dengan kanak-kanak terjejas. [Amy \(2016\)](#) pula juga menyatakan bahawa hukuman fizikal yang menyakitkan fizikal kanak-kanak hanya boleh mengakibatkan hubungan antara guru dengan kanak-kanak terjejas. Hal ini telah menyebabkan kanak-kanak tidak mahu bergaul dan berkomunikasi dengan dewasa selepas mereka diberi hukuman fizikal. [Amy \(2016\)](#) juga menyatakan bahawa hukuman fizikal yang melibatkan memukul dan merotan itu tidak sepatutnya digunakan dalam bilik darjah kerana kaedah ini merupakan kaedah yang agak ganas dan tidak menjaga hak manusia.

4.2.2. Motivasi kanak-kanak untuk hadir ke sekolah terjejas

Peserta kajian pula berpendapat bahawa hukuman fizikal yang digunakan terhadap kanak-kanak berkemungkinan menyebabkan kanak-kanak berasa takut dan kurang bermotivasi untuk hadir ke sekolah. Hasil temu bual adalah seperti berikut.

"...saya mendapati bahawa dia tidak mahu pergi ke sekolah." (R03)

"...tidak sudi untuk hadir ke sekolah dan masuk ke kelas guru tertentu." (R06)

Berdasarkan pandangan dari peserta kajian R03, R06 dan R07, boleh dilihat bahawa motivasi kanak-kanak untuk hadir ke sekolah juga terjejas. Hal ini boleh dikaitkan dengan kesan yang dinyatakan di atas, iaitu kanak-kanak berasa takut dan stres untuk berjumpa guru mereka. Hal ini akan memberi kesan terhadap pelajaran kanak-kanak dan menyebabkan mereka hilang keinginan dan keseronokan untuk belajar di sekolah.

4.2.3. Hubungan antara kanak-kanak dengan rakan sebaya terjejas

Selain daripada motivasi murid untuk hadir ke sekolah terjejas, hubungan antara murid dengan rakan sebaya juga akan terjejas kerana guru kerap menggunakan hukuman fizikal terhadap kanak-kanak. Hasil temu bual adalah seperti berikut.

"Emosinya akan terjejas dan kanak-kanak yang lain akan mengejeknya." (R04)

"...takut untuk menghadapi dan bergaul dengan rakan sekelas mereka... mereka akan saling mengejek, hal ini akan menyebabkan anak saya tertekan dan stress." (R07)

Selain daripada hubungan antara guru dengan kanak-kanak akan terjejas, berdasarkan pandangan daripada peserta-peserta kajian, mereka juga berpendapat bahawa hubungan antara kanak-kanak yang diberi hukuman dengan rakan sebayanya juga akan terjejas. Hal ini demikian kerana kanak-kanak yang kerap diberi hukuman fizikal itu akan diejek oleh rakan sebayanya dalam bilik darjah. Mereka juga akan menganggap bahawa kanak-kanak yang diberi hukuman fizikal itu merupakan seorang kanak-kanak yang tidak baik dan tidak berdisiplin. Jadi, kanak-kanak akan mengejek dan tidak mahu

berkawan dengan kanak-kanak yang kerap diberi hukuman tersebut. Hal ini juga boleh dikaitkan dengan perkara yang dibincangkan di atas, iaitu jika kanak-kanak tersebut kerap diejek oleh rakan sekelas, dia akan hilang motivasi untuk hadir ke sekolah untuk belajar. Hal ini boleh memberi kesan yang negatif terhadap perkembangan sosial serta pembentukan personaliti seseorang kanak-kanak.

4.2.4. Memupuk sifat keganasan

Selain itu, sifat keganasan juga merupakan salah satu impak disebabkan penggunaan hukuman fizikal dalam bilik darjah. Antaranya, terdapat beberapa peserta kajian telah mengemukakan pandangan mereka berkaitan sifat keganasan ini.

"Berkemungkinan besar sifat keganasan...Dia ingin membalas apa yang dia telah mengalami pada orang lain... tidak dapat membezakan perkara yang betul dan salah" (R01)

"Dia mungkin akan membalas dendam dan benci pada guru yang memberi hukuman padanya sehingga dia besar. Dia akan cuba melakukan perkara yang sama terhadap adiknya dan kawan sebaya nanti. (R09)"

Berdasarkan R01, R02 dan R03, mereka berpendapat bahawa kanak-kanak yang kerap diberi hukuman fizikal akan mengamalkan sifat keganasan secara tidak langsung dan hal ini berkemungkinan memberi impak sehingga mereka besar. R01 berpendapat bahawa kanak-kanak berkemungkinan tidak dapat membezakan perkara yang betul dan salah kerana mereka menganggap perlakuan yang dilakukan oleh guru, iaitu merotan dan memukul murid merupakan perkara yang betul kerana mereka sentiasa memerhati dan melihat guru memukul dan menampar rakan sebaya mereka dalam bilik darjah. Berdasarkan pandangan R02, beliau telah menyatakan bahawa kanak-kanak sebenarnya mempunyai niat yang besar untuk membalas dendam terhadap orang yang memberi hukuman fizikal terhadapnya, tetapi kanak-kanak masih lemah dan tidak mampu untuk melakukan perkara tersebut terhadap orang dewasa ataupun orang yang menghukumnya buat masa ini. Jadi, perkara ini akan menanam sifat keganasan dalam hati mereka dan hal ini berkemungkinan menyebabkan mereka melakukan perkara yang ganas terhadap orang yang lain. R06 pula berpendapat bahawa kanak-kanak yang kerap diberi hukuman fizikal berkemungkinan melakukan perkara yang ganas terhadap orang atau haiwan yang lebih lemah daripada mereka kerana mereka ingin membalas dendam ataupun melepaskan tekanan mereka. Berkemungkinan juga kanak-kanak yang diberi hukuman fizikal tersebut akan menggunakan hukuman fizikal terhadap anak mereka semasa mereka menjadi dewasa pada suatu hari nanti kerana mereka menganggap hukuman fizikal ini merupakan kaedah yang betul untuk dilakukan terhadap orang yang lain.

Berdasarkan kajian [Ohene, Ireland, Mcneedly dan Borowsky \(2006\)](#), kajian ini menunjukkan bahawa remaja yang kerap melakukan perlakuan ganas merupakan individu-individu yang pernah diberi hukuman fizikal oleh ibu bapa dan guru semasa mereka kecil. Hal ini demikian kerana mereka berasa kurang diberi kasih sayang dan kurang diberi kepercayaan daripada ibu bapa semasa mereka kecil. Oleh itu, mereka melakukan tingkah laku yang ganas bagi menarik perhatian ibu bapa mereka. Hal ini juga berkemungkinan disebabkan oleh perkembangan kognitif dan sosial kanak-kanak yang kurang sempurna atas sebab kecuaihan dan kekurangan kasih sayang daripada ibu

bapa dan orang di sekeliling mereka. Oleh itu, boleh dilihat bahawa hukuman fizikal yang digunakan terhadap kanak-kanak berkemungkinan menyebabkan mereka mengamalkan sikap yang ganas pada suatu hari nanti.

4.2.6. Keyakinan diri kanak-kanak terjejas

Selain itu, sifat keyakinan diri murid juga mungkin terjejas disebabkan guru kerap menggunakan hukuman fizikal dalam bilik darjah. Hal ini dipersetujui oleh beberapa orang peserta kajian.

"...takut menjawab soalan guru dan bertanya kepada guru serta takut kepada guru." (R03)

"...Misal kata mereka ingin berkongsi sesuatu perkara dengan anda dengan seronok, tetapi dia terus dimarahi oleh anda disebabkan emosi anda, jadi hal ini akan menyebabkan dia tidak suka berkongsi perkara dengan anda lagi." (R05)

Berdasarkan pandangan daripada peserta kajian R03, R05 dan R07 pula, hukuman fizikal yang kerap digunakan terhadap kanak-kanak prasekolah juga akan menjejaskan keyakinan diri kanak-kanak. Kanak-kanak akan takut untuk menjawab soalan dan mengemukakan idea mereka semasa proses pelajaran dan pembelajaran. Seperti yang dinyatakan oleh R05, sekiranya kanak-kanak ingin mengemukakan idea dan mereka tidak tahu sama ada idea yang dikemukakan itu adalah sesuai ataupun tidak, tetapi selepas itu mereka diberi hukuman fizikal oleh guru disebabkan idea yang dikemukakan itu tidak relevan, hal ini akan menyebabkan kanak-kanak berasa kurang berkeyakinan diri untuk mencuba lagi. Pada masa yang sama, kanak-kanak juga akan menghadapi masalah murung kerana dia berasa diri sendiri tidak mendapat sokongan dan kasih sayang daripada guru. Hal ini akan menyebabkan mereka kurang yakin dan aktif dalam melibatkan diri dalam aktiviti bilik darjah. [UK Essays \(2018\)](#) telah menyatakan bahawa penggunaan hukuman fizikal ini telah menjejaskan sifat sendiri dan keyakinan diri kanak-kanak. Berdasarkan kajian tersebut, kanak-kanak yang berumur 6 hingga 12 tahun yang sekurang-kurangnya dirotan sebanyak 2 kali seminggu telah didapati mempunyai masalah sosioemosi seperti kurang keyakinan diri. Hal ini telah menunjukkan bahawa hukuman fizikal ini boleh memberi impak yang besar terhadap keyakinan diri kanak-kanak.

5. Perbincangan Kajian

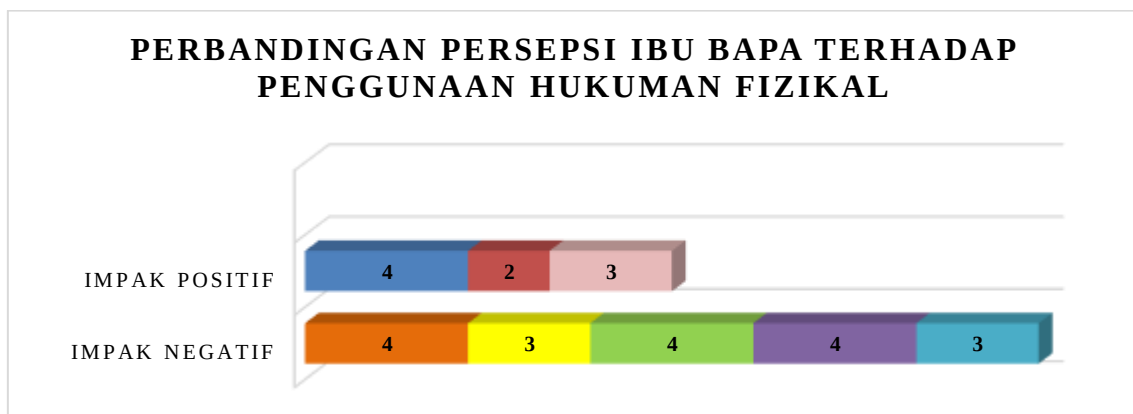
Kajian ini bertujuan untuk meneroka pandangan ibu bapa terhadap impak positif dan impak negatif penggunaan hukuman fizikal dalam bilik darjah prasekolah. Tidak dapat dinafikan bahawa hukuman fizikal yang telah dilarang digunakan dalam kebanyakan negara boleh memberi impak terhadap kanak-kanak, termasuk kanak-kanak prasekolah. Jadi, hukuman fizikal yang merangkumi pelbagai jenis dendaan yang mungkin boleh menyebabkan kesakitan dan kecederaan terhadap kanak-kanak patut dipertimbangkan dan guru patut bijak semasa mengawal sikap murid dalam bilik darjah serta menggunakan pelbagai kaedah yang bersesuaian dalam membantu kanak-kanak untuk membina tingkah laku dan sifat yang positif.

Berdasarkan pandangan daripada 9 orang peserta kajian, boleh dilihat bahawa peserta-peserta kajian telah bersetuju bahawa hukuman fizikal memberi kesan negatif yang

lebih besar berbanding dengan impak positif. Hal ini boleh dilihat melalui rajah di bawah.

Berdasarkan [Rajah 1](#), boleh dilihat bahawa peserta-peserta kajian mengemukakan lebih banyak impak negatif, iaitu 18 kali berbanding dengan impak positif, iaitu 9 kali. Jadi, boleh dilihat bahawa peserta-peserta kajian berpendapat bahawa hukuman fizikal boleh memberi impak negatif yang lebih besar berbanding dengan impak positif. Namun begitu, walaupun peserta-peserta kajian telah memberi beberapa impak positif penggunaan hukuman fizikal dalam prasekolah, tetapi pada pandangan mereka, penggunaan hukuman fizikal patut mempertimbangkan beberapa syarat dan kaedah supaya tidak menimbulkan isu dan dapat mencapai objektif yang ditetapkan oleh guru.

Rajah 1: Perbandingan Persepsi Ibu Bapa Terhadap Penggunaan Hukuman Fizikal

5.1. Impak Positif Hukuman Fizikal

Berdasarkan hasil temu bual, boleh didapati bahawa peserta kajian telah berpendapat bahawa hukuman fizikal dapat membantu untuk memodifikasi dan mengurangkan masalah tingkah laku negatif kanak-kanak. Ibu bapa berpendapat bahawa hukuman fizikal dapat membantu untuk mengurangkan masalah disiplin kanak-kanak, menjadikan kanak-kanak lebih berdisiplin dan mematuhi kepada arahan guru dalam bilik darjah dan mengurangkan kesilapan yang sama dalam kehidupan seharian. Melalui penggunaan hukuman fizikal yang sederhana, kanak-kanak dapat belajar daripada kesilapan mereka dan elakkan dari mengulangi kesilapan yang sama pada masa yang akan datang, hal ini disokong oleh kajian daripada [George \(2010\)](#). Namun, berdasarkan pandangan [Rimal dan Pokharel \(2013\)](#), walaupun hukuman fizikal boleh memberi ingatan kepada kanak-kanak supaya tidak mengulangi kesilapan yang sama, tetapi hal ini hanya melibatkan tempoh yang pendek sahaja. Hukuman fizikal seperti merotan mungkin memberi impak yang segera tetapi impak ini tidak berpanjangan. Kanak-kanak berkemungkinan akan mengulangi kesilapan yang sama sekiranya guru tidak memberi hukuman fizikal terhadap mereka lagi. Sebaliknya, hukuman fizikal yang tidak terkawal boleh mengakibatkan pelbagai masalah seperti murid akan bersifat lebih agresif untuk melawan dengan guru, sengaja melakukan kesilapan yang sama bagi menarik perhatian guru. Oleh itu, untuk memastikan murid-murid tidak mengulangi kesilapan yang sama, guru patut mengambil beberapa langkah seperti berkomunikasi dengan ibu bapa berkaitan masalah murid, mengambil langkah yang rasional seperti memberi amaran dan teguran bagi mengurangkan kekerapan murid melakukan kesilapan yang sama.

Hasil temu bual dengan peserta-peserta kajian turut menunjukkan bahawa mereka agak bersetuju terhadap penggunaan kaedah hukuman fizikal yang ringan seperti dendaan berdiri di satu sudut bagi mengawal dan menghentikan tingkah laku kanak-kanak yang agresif. [Fadhli, Hanafi dan Mokhtar \(2016\)](#) mengemukakan idea beliau bahawa kaedah seperti hukuman berdiri dapat membantu untuk mengawal murid yang berada dalam keadaan tidak terkawal, seperti semasa seseorang kanak-kanak itu sedang membaling alat atau berlari dalam bilik darjah yang mungkin mengakibatkan cedera. Namun, hukuman berdiri yang digunakan tersebut patut mempertimbangkan masa dan keadaan persekitaran. Misalnya, hukuman berdiri tidak sepatutnya digunakan di bawah matahari yang panas dan di atas padang, elakkan murid yang didenda tersebut diejek oleh orang lain dan masa hanya dalam 5 minit sahaja. Hal ini dapat memastikan kanak-kanak dapat menghentikan tingkah laku agresif yang sedang dilakukan dalam keadaan tidak terganggu oleh rakan yang lain. Namun begitu, [Patrick \(2018\)](#) telah menyatakan bahawa dendaan berdiri bukan merupakan kaedah hukuman yang sihat. Kaedah berdiri terutamanya berdiri di sudut boleh menyebabkan kanak-kanak berasa malu dan tidak memahami tentang sebab diberi hukuman. Dendaan berdiri juga boleh menyebabkan kanak-kanak menghadapi masalah seperti pengsan dan pitam sekiranya mereka berada dalam keadaan kesihatan yang kurang memuaskan. Jadi, kaedah yang lebih sesuai digunakan bagi mengawal dan menghentikan tingkah laku agresif kanak-kanak adalah meminta kanak-kanak untuk berehat, minum air, menarik perhatian kanak-kanak terhadap perkara yang lain supaya mereka dapat mengalihkan emosi yang kurang stabil dan tidak terkawal itu kepada perkara yang lain ([Chow, Woo & Koh, 2014](#)).

Berdasarkan [Melinda \(2015\)](#), hukuman fizikal dapat memberi impak positif seperti mendisiplinkan murid dan membentuk satu peraturan dan garisan supaya kanak-kanak dapat menjaga tingkah laku diri sendiri dalam bilik darjah. Hal ini dapat meningkatkan disiplin murid dan membantu murid untuk mematuhi peraturan yang telah ditetapkan. Kajian [Sajjad et al. \(2021\)](#) juga menunjukkan bahawa hukuman fizikal yang digunakan dapat meningkatkan tumpuan kanak-kanak dan membantu mereka untuk mencapai tahap akademik yang lebih cemerlang. Hal ini telah menunjukkan bahawa sifat yang agresif seperti mengganggu rakan, berlari dalam bilik darjah akan dikurangkan kerana kanak-kanak lebih menumpukan perhatian dalam pembelajaran mereka. Namun, kaedah hukuman fizikal hanya boleh memberi impak yang melibatkan jangka yang pendek sahaja ([Rimal & Pokharel, 2013](#)). Oleh itu, guru patut memikul tanggungjawab untuk mendisiplinkan murid melalui pelbagai kaedah seperti memperkenalkan peraturan bilik darjah yang lebih terperinci dan jelas untuk mengawal murid dan menetapkan peraturan bilik darjah supaya kanak-kanak lebih berdisiplin semasa dalam bilik darjah ([Fadhli, Hanafi & Mokhtar, 2016](#)).

Namun begitu, berdasarkan kajian [Lamasontfo, Boyie dan Sithulisiwe \(2017\)](#), mereka telah bersetuju bahawa hukuman fizikal dapat memberi impak yang positif kepada kanak-kanak dengan beberapa syaratnya, misalnya guru patut mengawal kekuatan yang digunakan terhadap kanak-kanak semasa memberi hukuman fizikal, menggunakan kaedah yang betul untuk memberi hukuman dan hukuman fizikal digunakan dengan konsisten. Bagi menjaga perkembangan psikologi kanak-kanak, setiap kali guru menggunakan hukuman fizikal, guru sepatutnya memberi kaunseling dan bimbingan, serta menjelaskan sebab-sebab berkaitan penggunaan hukuman fizikal terhadap mereka kepada kanak-kanak yang diberi hukuman. Hal ini dapat mengelakkan kanak-kanak membina konsep yang tidak betul dan menimbulkan perasaan ketakutan dan kemurungan selepas guru memberi hukuman pada mereka. Hal ini dapat memastikan

hukuman fizikal yang digunakan oleh guru berbentuk positif dan membantu untuk mengurangkan tingkah laku negatif kanak-kanak.

5.2. Impak Negatif Hukuman Fizikal

Berdasarkan hasil temu bual daripada ibu bapa, mereka menyatakan bahawa hukuman fizikal boleh memberi kesan yang negatif terhadap psikologi kanak-kanak dari aspek keyakinan diri, menjejaskan hubungan antara guru dengan kanak-kanak, menjejaskan hubungan antara kanak-kanak dengan rakan sebaya, menanam sifat keganasan dan mempengaruhi motivasi kanak-kanak untuk hadir ke sekolah. Perkara-perkara tersebut disokong oleh kajian-kajian yang lepas ([Alawia, 2012](#); [Godlove, 2012](#); [Arab et al., 2011](#)) yang menyatakan bahawa hukuman fizikal ini memberi pelbagai kesan negatif yang boleh mempengaruhi psikologi seseorang individu dalam sepanjang hayat. Antaranya, kesan negatif yang mungkin wujud dalam kalangan kanak-kanak adalah masalah emosi, menanam sifat dendam dalam kanak-kanak, menjadikan kanak-kanak lebih negatif dan pasif dalam bilik darjah, menunjukkan sikap agresif, sukar bersosial dengan orang lain dan tidak suka hadir ke sekolah untuk belajar. Hal ini mungkin disebabkan oleh kaedah guru yang kurang bersesuaian semasa menggunakan hukuman fizikal. Guru yang memberi hukuman fizikal dengan cara yang tidak sesuai, seperti tanpa menjelaskan sebab kepada kanak-kanak sebelum memberi hukuman, menggunakan cara hukuman yang tidak sesuai dan terlalu menyakitkan kanak-kanak, bersifat pilih kasih dan tidak konsisten akan menyebabkan kanak-kanak tidak dapat membezakan perkara yang betul dan salah bagi mengelakkan diberi hukuman oleh guru.

[Ahmad, Said dan Khan \(2013\)](#) mengemukakan pandangan mereka berkaitan kesan negatif penggunaan hukuman fizikal terhadap murid. Antaranya, motivasi kanak-kanak untuk belajar dan hadir ke sekolah terjejas sekiranya guru kerap menggunakan hukuman fizikal terhadap murid. Murid menjadi pasif, tidak suka melibatkan diri secara aktif dalam proses pembelajaran dan tidak suka hadir ke sekolah untuk belajar. Hal ini telah menunjukkan bahawa penggunaan hukuman fizikal dalam bilik darjah mempunyai hubungan yang rapat dengan keinginan dan motivasi kanak-kanak untuk hadir ke sekolah.

Keyakinan kanak-kanak untuk melibatkan diri secara aktif dalam proses pembelajaran juga akan terjejas sekiranya guru kerap menggunakan hukuman fizikal terhadap kanak-kanak. Hal ini disokong oleh [Iqbal et al. \(2014\)](#) yang telah menyatakan bahawa hukuman fizikal terhadap murid yang menunjukkan tingkah laku agresif boleh mengakibatkan kanak-kanak belajar dalam keadaan yang takut dan tidak dapat menumpukan perhatian dengan sepenuhnya sepanjang proses pengajaran dan pembelajaran. Terdapat juga kanak-kanak yang melarikan diri dari bilik darjah kerana mereka takut diberi hukuman fizikal oleh guru ([Iqbal et al., 2014](#)). Hal ini telah menunjukkan bahawa hukuman fizikal yang digunakan dalam bilik darjah boleh menyebabkan kehilangan minat dan motivasi untuk belajar dalam kalangan murid.

Dengan menggunakan hukuman fizikal terhadap kanak-kanak, kanak-kanak berkemungkinan mengamalkan sikap dan tingkah laku untuk membalas dendam terhadap orang lain. Hal ini demikian kerana mereka yang hanya berumur 5 dan 6 tahun tidak mampu melakukan perkara tersebut terhadap orang dewasa. Jadi, mereka berkemungkinan menyimpan perasaan marah dan ketidakpuasan dalam diri sendiri mereka dan membalas dendam semasa mereka mampu. Hal ini disokong oleh [Scott \(2019\)](#) yang menyatakan bahawa penggunaan hukuman fizikal terhadap kanak-kanak

merupakan sebab kanak-kanak mengamalkan sifat ingin balas dendam dan sifat keganasan. Hal ini demikian kerana kanak-kanak berkemungkinan tidak dapat membezakan perkara yang betul dan salah pada peringkat umur mereka. Jadi, sekiranya mereka dipukul atau ditampar oleh ibu bapa ataupun guru, mereka akan menganggap perkara merupakan sesuatu perkara yang betul dan seterusnya melakukan perkara tersebut terhadap adik mereka ataupun orang lain. [Scott \(2019\)](#) juga menyatakan bahawa kanak-kanak sebenarnya mempunyai hak untuk melawan terhadap hukuman fizikal yang digunakan pada mereka. Jadi, guru dan ibu bapa patut mendedahkan konsep yang betul iaitu semasa kanak-kanak diberi hukuman fizikal tanpa diberi sebab, kanak-kanak berhak untuk melawan untuk memahami sebab diberi hukuman fizikal dan hal ini dapat membantu kanak-kanak untuk membezakan perkara yang betul dan salah pada peringkat umur mereka.

Hukuman fizikal juga merupakan punca yang mengakibatkan hubungan antara guru dengan murid terjejas. [Amy \(2016\)](#) menyatakan bahawa penggunaan hukuman fizikal dalam bilik darjah boleh menyebabkan kanak-kanak belajar dalam ketakutan dan hal ini akan menjejaskan hubungan antara guru dengan murid. [Mo \(2019\)](#) pula menyatakan bahawa hukuman fizikal boleh menjejaskan hubungan antara guru dengan murid kerana murid menganggap diri sendiri tidak dihormati. Guru patut sentiasa bergaul dan berkomunikasi dengan murid supaya murid mematuhi arahan dan apa yang dinyatakan oleh guru tetapi bukan disebabkan ketakutan.

Selain daripada hubungan antara guru dengan murid terjejas, sekiranya seseorang murid kerap diberi hukuman fizikal oleh guru, mereka juga akan berasa malu. Hal ini akan menyebabkan hubungan antara murid dengan murid yang lain terjejas kerana murid yang lain akan menganggap murid yang diberi hukuman tersebut bukan murid yang baik. Hal ini boleh menyebabkan murid yang kerap diberi hukuman tersebut diejek oleh murid yang lain dan tidak berkeyakinan diri untuk berkomunikasi dan bersosial dengan rakan yang lain. Hal ini akan mengakibatkan perkembangan emosi dan sosial kanak-kanak dipengaruhi. Hal ini disokong oleh [Fu dan Wang \(2020\)](#) yang menyatakan bahawa hukuman fizikal boleh menjejaskan keinginan murid untuk bergaul dengan murid lain atas sebab malu dan tidak beryakin.

6. Kesimpulan

Kesimpulannya, menurut [Azizah, Zaharah dan Halim \(2015\)](#), pendidikan prasekolah merupakan asas kepada pengetahuan, kemahiran dan akhlak kepada kanak-kanak. Jadi, pengalaman pembelajaran di prasekolah haruslah bermakna, berupaya dan berkesan untuk meningkatkan perkembangan menyeluruh kanak-kanak secara optimum. Berdasarkan perbincangan di atas, boleh disimpulkan bahawa ibu bapa berpendapat bahawa hukuman fizikal yang digunakan dalam bilik darjah prasekolah boleh memberi pelbagai impak. Namun begitu, boleh dilihat bahawa peserta kajian telah bersetuju bahawa hukuman fizikal mempunyai kesan negatif yang lebih serius berbanding dengan impak positif. Hukuman fizikal boleh menyebabkan kanak-kanak didedahkan dengan sifat keganasan, kurang berkeyakinan diri, kurang bermotivasi untuk belajar dan menjejaskan hubungan erat antara guru dengan kanak-kanak. Oleh itu, hukuman fizikal patut dikurangkan dan digantikan dengan kaedah-kaedah yang lain seperti mengadakan perbincangan dengan ibu bapa, menggunakan peneguhan yang positif dalam memodifikasi tingkah laku kanak-kanak.

Pengkaji mencadangkan kajian yang lebih mendalam berkaitan dengan hukuman fizikal boleh dilaksanakan dengan memperbanyakkan peserta kajian bagi mendapat lebih banyak data dan pandangan berkaitan penggunaan hukuman fizikal dalam bilik darjah prasekolah dan menjadikan kajian ini sebagai kajian kualitatif yang dapat melibatkan peserta kajian daripada seluruh Malaysia. Diharapkan hasil dapatan kajian ini dapat memberi impak kepada pihak-pihak tertentu termasuk KPM dan penggubal akta dan polisi bagi menggubal undang-undang atau polisi yang lebih lanjut dan terperinci bagi menjaga kebajikan kanak-kanak.

Kelulusan Etika dan Persetujuan untuk Menyertai Kajian (*Ethics Approval and Consent to Participate*)

Para penyelidik menggunakan garis panduan etika penyelidikan yang disediakan oleh Jawatankuasa Etika Penyelidikan Universiti Kebangsaan Malaysia (RECUKM). Semua prosedur yang dilakukan dalam kajian ini yang melibatkan subjek manusia telah dijalankan mengikut piawaian etika jawatankuasa penyelidikan institusi. Kebenaran dan persetujuan mengikuti kajian turut diperoleh daripada semua peserta kajian.

Penghargaan (*Acknowledgement*)

Sekalung penghargaan kepada ahli keluarga, pensyarah dan peserta kajian yang telah memberikan sokongan dan kerjasama dalam menjayakan kajian ini.

Kewangan (*Funding*)

Kajian dan penerbitan ini tidak menerima sebarang tajaan atau bantuan kewangan dari mana-mana pihak.

Konflik Kepentingan (*Conflict of Interest*)

Penulis melaporkan tiada sebarang konflik kepentingan berkenaan penyelidikan, pengarang atau penerbitan kajian ini.

Rujukan

- Ahmad, I., Said, H. & Khan, F. (2013). Effect of Corporal Punishment on Students' Motivation and Classroom Learning. *Review of European Studies*, 5(4). <http://dx.doi.org/10.5539/res.v5n4p130>
- Aizathul, H., Hafiz, A. & Khairul, A. (2018). Implikasi Hukuman Fizikal Terhadap Anak dalam Masyarakat Melayu Johor, Malaysia. *KELOLA: Jurnal Ilmu Sosial*, 1(2).
- Alawia, I. (2012). Is Punishment (Corporal or Verbal) an Effective Means of Discipline in Schools?: Case Study of Two Basic Schools in Greater Khartoum/Sudan. *International Conference on Education & Educational Psychology*, 69, 1656-1663. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.12.112>
- American Academy of Pediatrics Policy. (2014, September). *Corporal Punishment in Schools*. American Academy of Pediatrics Policy https://www.aacap.org/aacap/Policy_Statements/1988/Corporal_Punishment_in_Schools.aspx#:~:text=Corporal%20punishment%20is%20a%20discipline,set%20an%20example%20for%20others.

- Amy, N. (2016). Corporal Punishment will only Worsen Student-Teacher Relationships. *South China Morning Post*. <https://www.scmp.com/yp/discover/your-voice/letters-editorial/article/3059200/corporal-punishment-will-only-worsen>
- Anne, S. (2006). The State of Research on the Effects of Physical Punishment. *Social Policy Journal of New Zealand*, 27, 114-127.
- Arab, N., Wassem, K., Umar, D. & Hussain et.al. (2011). The Impacts of Corporal Punishment on Students's Academic Performance/Career and Personality Development up-to Secondary Level Education in Khyber Pakhtunkhwa Pakistan. *International Journal of Business and Social Science*, 2(12).
- Arijit, G. & Madhumathi, P. (2016). Perceptions of Students and Parents on the Use of Corporal Punishment at Schools in India. *Rupkatha Journal on Interdisciplinary Studies in Humanities*, 8(3), 0975-2935.
- Azizah, Z., Zaharah, O. & Halim, M. (2015). *Pelaksanaan Modul Projek Penyiasatan dalam Meningkatkan Komunikasi Kanak-Kanak Prasekolah*. [Unpublished Master's Thesis] Universiti Pendidikan Sultan Idris. <https://seminarserantau2017.files.wordpress.com/2017/09/32-azizahzain.pdf>
- Bahagian Pendidikan Guru. (2009). *Panduan Penyelidikan*. Sabah. Institut Pendidikan Guru Malaysia Kampus Tawau.
- Bogdan, R.C. & Biklen, S.K. (2003). *Qualitative Research of Education: An Introductive to Theories and Methods (4th ed.)*. Boston. Allyn and Bacon.
- Chan, K., Lim, E., Cheung, H.S., Choo, C., & Fu, C. (2020). *The Impact of Perceived Effectiveness of Physical Punishment: A Qualitative Study of Young Adults' Retrospective Accounts*. National University of Singapore: Singapura.
- Chow, J., Woo, M., & Koh, M. (2014). Effects of External and Internal Attention Focus Training on Foot-Strike Patterns in Running. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 9(2), 307-320. doi:10.1260/1747-9541.9.2.307
- Cuartas, J., Gershoff, E., Bailey, D., & McCoy, D. (2022). Physical Punishment and Child, Adolescent, and Adults Outcomes in Low- and Middle-income countries: Protocol for Systematic Review and Meta-Analysis. *Cuartas et.al. Systematic Reviews*, 11, 276. <https://doi.org/10.1186/s13643-022-02154-5>
- Dennis, J. D. & Bryan D. M. (1992). *Some Fundamentals of B.F. Skinner's Behaviourism*. American Psychologist. Eastern Michigan University.
- Elizabeth, T. (2002). Corporal Punishment by Parents and Associated Child Behaviours and Experiences: A Meta-Analytic and Theoretical Review. *Psychological Bulletin*, 128(4), 539-579. <https://www.apa.org/pubs/journals/releases/bul-1284539.pdf>
- EPOCH-USA. (2000). *Legal Reforms: Corporal Punishment of Children in the Family*. <http://www.stophitting.com/legalReform.php>
- Fadhli, M., Hanafi, Y. & Mokhtar, T. (2016). Penggunaan Teknik Peneguhan bagi Mengatasi Masalah Tingkah Laku Hiperaktif. *International Conference on Special Education in Southeast Asia Region*, 6.
- Fu, C. & Wang, M. (2020). Parental Corporal Punishment and Girls' Self-Esteem: The Moderating Effects of Girls' Agency and Communion in China. *Springer Science and Bussiness Media*, 84, 392-403. <https://doi.org/10.1007/s11199-020-01174-6>
- George, M. (2010). *Corporal Punishment in Schools and Its Effect on Academic Success*. Human Rights Watch. <https://www.govinfo.gov/content/pkg/CHRG-111hhr55850/pdf/CHRG-111hhr55850.pdf>
- Godlove, L. (2012). *The Impact of Punishment on Student Learning: Experiences from Basic and Secondary Education in Tanzania*. Pädagogische Psychologie. University of Dodoma.

- Iqbal, A., Hamdan, S., Zubaidah, A., Al-Muz-Zammil, Y. & Shafeq, M. (2014). Effect of Self-Efficacy on the Relationship between Corporal Punishment and School Dropout. *Review of European Studies*, 6(1). <http://dx.doi.org/10.5539/res.v6n1p196>
- Jorge, C. (2021). *Ending Corporal Punishment in the Early Years of Childhood: An Essential Right and Need of Every Young Child*. Early Childhood Development Action Network. Early Childhood Development Action Network (ECDAN).
- Kamarul, A. J. (2012). Metodologi Pengumpulan Data dalam Penyelidikan Kualitatif. *Conference: Kursus Penyelidikan Kualitatif Siri 1*, IPG Kampus Temenggong Ibrahim, Johor Bahru. http://eprints.utm.my/id/eprint/41091/1/KamarulAzmiJasmi2012_MetodologiPengumpulanDataPenyelidikanKualitatif.pdf
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2021). *Penjelasan Tentang Jadual yang Bertajuk "Unit Disiplin KPM: Bentuk-Bentuk Hukuman yang Dilarang"*. [Kenyataan Media]. <https://www.moe.gov.my/muat-turun/kenyataan-media/km2021-1/4792-km-kpm-penjelasan-tentang-jadual-yang-bertajuk-unit-disiplin-kpm-bentuk-bentuk-hukuman-yang-dilarang/file>
- Krismawati, Y. (2018). Teori Psikologi Perkembangan Erik H. Erikson dan Manfaatnya bagi Tugas Pendidikan Kristen Dewasa Ini. *Jurnal Teologi dan Pendidikan Agama Kristen*, 2(1). 46-56. <https://core.ac.uk/download/pdf/235737088.pdf>
- Lamasontfo, K., Boyie, D., & Sithulisiwe, B. (2017). The Use of Corporal Punishment and Its Effects on Students' Academic Performance in Swaziland. *Journal of Humanities and Social Science*, 22(12), 53-61. <http://www.iosrjournals.org/iosr-jhss/papers/Vol.%2022%20Issue12/Version-10/G2212105361.pdf>
- Melinda, D. A. (2015, Disember 15). *Where Teachers are still Allowed to Spank Students*. The Atlantic. <https://www.theatlantic.com/education/archive/2015/12/corporal-punishment/420420/>
- Mo, Z. M. (2019, September 10). 浅谈师生感情的传播与沟通。刊 Kan. <https://m.fx361.com/news/2019/0910/9900563.html>
- Nisar, U., Obaid, U. & Nisar. (2019). Impact of Corporal Punishment on the Student's Drop Out at Primary Level. *Global Regional Review (GRR)*, 4(1), 473-479. [http://dx.doi.org/10.31703/grr.2019\(IV-I\).51](http://dx.doi.org/10.31703/grr.2019(IV-I).51)
- Norsaleha, S., Hafizah, H., Zetty, R., Azmi, R., Norbahiah, M. & Nabilah, Z. (2018). Faktor Penderaan Kanak-kanak di Malaysia: Satu Analisis. *International Journal for Studies on Children, Women, Elderly and Disabled*, 5, 17-24. http://www.ijcwed.com/wp-content/uploads/2018/07/IJCWED5_14.pdf
- Northington, C. (2007). The Corporal Punishment of Minorities in the Public Schools. *The Office Journal of the National Association for Multicultural Education*, 9(3), 57-59. <https://doi.org/10.1080/15210960701443789>
- Ogando, M. & Pells, K. (2015). *Corporal Punishment in Schools: Longitudinal Evidence from Ethiopia, India Peru and Vietnam*. UNICEF. <https://www.unicef-irc.org/publications/pdf/CORPORAL%20PUNISHMENTfinal.pdf>
- Ohene, S. , Ireland, M., McNeely, C. & Borowsky, I. (2006). Parents' Use of Physical Punishment Increases Violent Behaviour Among Youth. *Pediatrics*, 117, 441-447.
- Patrick, C. (2018). *Is Standing in the Corner a Good Punishment?* strategiesforparents.com/is-standing-in-the-corner-a-good-punishment/
- Reece, P. & Ann, C. (2014). *Corporal Punishment, Strategy Brief*. <http://k12engagement.unl.edu/corporal-punishment>
- Rimal, H.S. & Pokharel, A. (2013). Corporal Punishment and Its Effects in Children. *Journal of Kathmandu Medical College*, 2(3), 156-161.

- Sajjad, A., Ashi, Z., Ali, S., Shaukat, A. et. al. (2021). Impact of Corporal Punishment on Students's Academic Performance at Elementary Schools Level. *Psychology and Education* 2021, 58(3), 1846-1852.
- Scott, C. (2019, Jun 11). *The Root of All Revenge is Corporal Punishment*. Medium. <https://scottcdunn.medium.com/the-root-of-all-revenge-is-corporal-punishment-30c37bc9c326>
- Shahbaz, A. & Shaban, R. (2007). Effects of Corporal Punishment and Psychological Treatment on Students' Learning and Behaviour. *Journal of Theory and Practice in Education*, 3(2), 171-180. http://eku.comu.edu.tr/index/3/2/mshahbaz_mshaban.pdf
- Sofia, J., Rolf, H. & Birgitaa, R. (2010). The Care of Corporal Punishment: Conceptions of Early Childhood Discipline Strategies Among Parents and Grandparents in a Poor and Urban Area in Tanzania. *Journal of Norwegian University of Science and Technology*, 17(4). <https://doi.org/10.1177/0907568209349314>
- Songul, K. (2009). Teacher's' Perceptions on Corporal Punishment as a Method of Discipline in Elementary Schools. *The Journal of International Social Research*, 2(8), 242-251.
- Straus, M. A., & Stewart, J. H. (1999). Corporal punishment by American parents: National data on prevalence, chronicity, severity, and duration, in relation to child and family characteristics. *Clinical Child and Family Psychology Review*, 2(2), 55-70. <https://doi.org/10.1023/A:1021891529770>
- Straus, M. A. (1991) Discipline and Deviance: Physical Punishment of Children and Violence and Other Crime in Adulthood. *Social Problems*, 38, 133-154. <http://dx.doi.org/10.2307/800524>
- Susan, H. B. (2010). Corporal Punishment of Children: A Human Rights Violation. *International Journal of Children's Rights*, 18, 655-676. doi 10.1163/157181810X522324
- U.N. Committee. (1989, November 20). *Adopted and Opened for Signature, Ratification and Accession by General Assembly Resolution*. [Konferens]. Convention on the Rights of the Child. <https://www.ohchr.org/sites/default/files/crc.pdf>
- UK Essays. (2018, November 15). *Influence of Physical Punishment on Adolescents' Self-esteem*. UK Essays. <https://www.ukessays.com/essays/theology/physical-punishment-and-self-esteem.php?vref=1>
- Zoysa, P., Newcombe, P. & Rajapaksa, L. (2008). Consequences of Parental Corporal Punishment on 12-year old children in the Colombo District. *Ceylon Medical Journal*. 53(1), 7-9. doi:10.4038/cmj.v53i1.218